

ÎNCHEIERE

07 septembrie 2016

mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului
Judecători

Iuliana Oprea,
Sveatoslav Moldovan, Nicolae Craiu

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Martînov Grigorie, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Martînov Grigorie împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat și Fetinia Martînova cu privire la prelungirea termenului de acceptare a succesiunii,
împotriva deciziei Curții de Apel Chişinău din 05 aprilie 2016,

C O N S T A T Ă :

La 15.10.2015, Grigorie Martînov s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat și Fetinia Martînova, solicitând prelungirea termenului de acceptare a succesiunii.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 21.10.2000 a decedat tatăl său Iacov Martînov, domiciliat în mun. Bender, str. Urițogo, 4. În urma decesului a fost deschisă succesiune în ordinea succesiunii legale, pe motiv că acesta nu a perfectat un testament, iar patrimoniul succesoral cunoscut la acel moment includea imobile amplasate în România cât și mun. Bender, str. Urițogo, 4.

Indică reclamantul că în temeiul art. 1500 CC, moștenitor legal de clasa I este el și soția decedatului Fetinia Martînova. În vara anului 2000 - septembrie 2014, reclamantul permanent se afla în Bulgaria, orașul Burgas, unde are domiciliu permanent și în Republica Moldova se afla perioade foarte scurte.

Consideră că atât el, cât și Fetinia Martînova au intrat în posesiunea patrimoniului succesoral deoarece el își are înregistrată viza de domiciliu în imobilul din mun. Bender, str. Urițogo,4, iar mama dânsului domiciliază permanent în acest imobil, toate taxele și impozitele fiind achitate din sursele sale deoarece dânsa este pensionară și stare materială este precară.

Din motiv că imobilul este amplasat în regiunea transnistreană a Republicii Moldova, Fetinia Martînova a depus o cerere la notarul de la locul de trai și a confirmat faptul acceptării succesiunii, însă din motiv că certificatul de moștenitor este eliberat de autorități neconstituționale acesta nu are valoare juridică, însă reclamantul din motiv că deseori se afla peste hotarele republicii nu a depus cerere la notar privind acceptarea succesiunii, mai mult ca atât un alt impediment a fost starea materială precară deoarece are un venit periodic nesemnificativ, însă conform legislației Republicii Moldova până în prezent nici el nici mama dumnealui nu a acceptat succesiunea din motivele indicate.

Notează reclamantul că la 26.11.2014 notarul public a respins cererea înaintată și a refuzat eliberarea certificatului de moștenitor legal, indicând omiterea termenului de acceptare a succesiunii, de asemenea fiind indicat că procedura succesorală nu a fost deschisă.

Consideră că termenul de acceptare a succesiunii a fost omis din motive întemeiate, și anume că nu s-a aflat în țară și nu a avut posibilitatea de a achita serviciile care urmau a fi prestate din lipsa surselor financiare.

Solicită reclamantul prelungirea cu 6 luni a termenului pentru acceptarea succesiunii după decesul tatălui Iacov Martînov, decedat la 21.10.2000 în mun. Bender, str. Urițcogo, 4.

Prin hotărârea Judecătoriei Bender din 23.11.2015 a fost respinsă cererea de chemare în judecată.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond s-a bazat pe cercetarea completă, a tuturor probelor prezente și a constatat că, cerințele invocate în acțiune nu au fost susținute cu un probatoriu convingător.

La 03.12.2015, Martînov Grigorie a depus cererea de apel solicitând casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea apelului a indicat că, prima instanță la adoptarea hotărârii nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, concluziile expuse în hotărîre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, cât și au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept procedural.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 05 aprilie 2016, s-a respins cererea de apel înaintată de Martînov Grigorie și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Bender din 23.11.2015.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului, argumentele formulate în cererea de apel sunt neîntemeiate. Totodată, instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural și în consecință a adoptat o hotărîre legală și întemeiată.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 23 mai 2016 Martînov Grigorie a înaintat cerere de recurs prin care solicită admiterea recursului, casarea integrală a hotărârii Judecătoriei Bender din 23.11.2015 și a decizie Curții de Apel Chișinău din 05.04.2016, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea înaintată să fie admisă.

Instanța de recurs constată că, decizia instanței de apel din data de 05.04.2016 a fost expediată recurentului la 19.04.2016, însă deoarece la materialele cauzei nu există dovada recepționării acesteia, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, prin prisma art. 425 CPC, consideră recursul depus la data de 23.05.2016 în termen.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

În motivarea cererii de recurs, recurentul a reiterat argumentele de fapt expuse în cererea de apel și anume, neaplicarea normelor de drept material și procedural pertinente cauzei.

Examinînd temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificînd motivele de casare invocate în cererea de recurs, Colegiul atestă că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificîndu-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de către Martînov Grigorie asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Martînov Grigorie ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Recursul declarat de către Martînov Grigorie se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Iuliana Oprea

Judecători

Sveatoslav Moldovan

Nicolae Craiu